

MATAR ELS INDIS

HAIZEA BARCENILLA

L'ajuntament d'Olot, amb la seva decisió de tancar l'Espai Zer01 i la Sala 15 i de donar el passi-ho bé a en David Santaetulària, m'obliga a fer una cosa que no m'agrada gens: en comptes de qualitat cultural, del que parlaran altres molt millor que jo per proximitat i experiència, parlaré de diners. La justificació del tancament, com darrerament totes les relacionades amb desmembrament de l'entramat cultural, es basa en els diners: 75.000 euros que el consistori s'estalviarà anualment. Sabem que tot està molt negre, que no hi ha liquiditat, que els ajuntaments estan molt endeutats, que cal estrènyer-se el cinturó. Del que estem més que cansats és que aquest estrenyiment continu s'apliqui als pàries del sistema capitalista: treballadors,

persones sense grans patrimonis, i en aquest cas, artistes i comissaris emergents i un director que porta deu anys convertint la vida cultural d'Olot i per extensió de Girona en la seva principal activitat personal i professional.

Anem als números: 75.000 euros que inclouen el salari del director, vuit o nou exposicions per any, un bon nombre de publicacions, conferències i cursos, per tant, d'aquesta suma es paga el salari anual d'una persona, honoraris a vuit o nou artistes almenys (generalment a més, perquè es realitzava una exposició col·lectiva anual de mitjana), a conferenciants, a professors de cursos especialitzats, a ajudants en el muntatge, en el disseny, pagaments a una impremta, a una distribuïdora, en alguns casos a professionals del transport d'art, a empreses de vinil, a ferreteries (material de penjar quadres, pintura, eines ...), papereries (material d'oficina, publicacions), hostaleria (allotjament d'artistes durant la instal·lació, algun àpat, inauguracions). Tot això al primer cop d'ull i, probablement, oblidant molts elements. A més, es produeixen obres d'art que reverteixen en aquest mateix mercat que ARCO celebra anualment, convertint-se en objectes d'especulació i, per tant, en productors de guany per sí mateixes. I per assegurar la seva viabilitat, fent servir els termes apropiats, l'Espai Zer01 va aconseguir fons per organitzar i gestionar beques (subvencionades en part per la Generalitat) de comissariat i producció artística que assegurin la creació de noves peces i la remuneració del treball de joves professionals. Si hi hagués més gestors artístics en les seccions d'administració de les institucions, probablement viuríem en un món amb recursos molt millor gestionats i aprofitats.

Aquests 75.000 euros van representar per a l'Ajuntament d'Olot un 0,27% del seu pressupost l'any 2011, que puja a 27.858.860,62. És a dir, ni el grapat de dòlars pel qual s'assassinava en el llunyà Oest, en temps sense llei. Olot té 33.725 habitants, de manera que mantenir obertes i amb programació ambdues sales (incloses presentacions, cicles, conferències i cursos) costa a cada olotí una mica més de dos euros a l'any. Cal felicitar l'Ajuntament d'Olot per la seva gran visió d'estalvi i gestió.

Així que anem al gra: darrere la puntada al cul que s'està donant a la cultura per tot arreu no s'amaguen els problemes econòmics, que n'hi ha, sinó un retorn a l'ordre, a uns valors conservadors, ultracapitalistes i excloents que s'intenten transmetre de forma cada vegada més subtil i millor. En primer lloc, enardint la població contra artistes, intel·lectuals i altres malfactors que en comptes de treballar es dediquen a robar-nos els nostres diners, a fer el gandul i a rebre ajudes (en aquest grup entren també els aturats i els vells; que paguin per les seves medicines!). En segon lloc, ensenyant que els veritables artistes són, han estat i seran els que es dediquen a crear formes boniques que decorin els atris de les grans empreses i els pazos de l'amo d'Inditex. I en

tercer, que la cultura sempre ha estat, i ha de ser, patrimoni dels que tenen diners, que són els que s'ho poden permetre i, a més, els que realment tenen valors a transmetre. Valors de treball, d'estrènyer el cinturó i la cotilla, de dir "Amén Jesús" i de lloar els pobres artistes incompresos en vida i sobreestimats en la mort mentre es beuen un Manhattan.

En fi, que l'Espai Zer01, i com ell molts centres que pateixen o van preparant per tancar, abaixen la persiana pel mateix que es va acabar amb els indis: perquè en feien prou amb un tipi i un bisó per a quinze en una societat de cercadors d'or, i perquè no els donava la gana d'assentar-se en un lloc fix, atenint-se a les noves regles, i construir-se un saloon. Perquè tenien la cara de voler seguir usant les praderies. I com en aquell temps, al que ens enfrontem no és només a una crisi econòmica, sinó a una de valors. Potser toca dir que morirem amb les botes posades, però preferiria una reacció abans d'acabar en una reserva.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/02/22/matar-indis/548459.html?utm_source=rss